

zostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim, o ile w chwili śmierci mieszkały stale z pracownikiem lub byłym pracownikiem.”;

3) w art. 58:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cenę sprzedaży dla osoby uprawnionej pomniejsza się o:

1) 6% za każdy rok podlegający zaliczeniu do wysługi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia według stopnia wojskowego,

2) 3% za każdy rok zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu

— przy czym łączna obniżka nie może przekroczyć 95% tej ceny.”,

c) skreśla się ust. 2a,

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kwota odpowiadająca wysokości pomniejszenia, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 75% ceny sprzedaży, z tym że do czasu spełnienia przez żołnierza warunków uzyskania świadczeń emerytalnych kwota ta podlega zabezpieczeniu.

4. Dla osób, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 2 oraz w art. 56 ust. 1 pkt 1, przyjmuje się wysługę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub śmierci żołnierza zawodowego.”;

4) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. W przypadku nabycia lokalu przez osoby, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3, ce-

nę ustaloną na podstawie wartości rynkowej wyznaczanej przez rzeczoznawcę pomniejsza się o ulgi, jakie stosuje się przy sprzedaży najemcom mieszkań zakładowych na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24).

2. Dla potrzeb stosowania ustawy, o której mowa w ust. 1, za okres pracy, od którego jest uzależniona wysokość ulgi, przyjmuje się okres pracy pracownika wojska w jednostce organizacyjnej Sił Zbrojnych.”

Art. 10. 1. Mieszkanie stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w trwałym zarządzie jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, może być zbyte osobie uprawnionej na jej wniosek po cenie pomniejszonej stosownie do art. 6.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa, jeżeli wniosek o nabycie nie zostanie złożony organowi reprezentującemu Skarb Państwa w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

25

USTAWA

z dnia 15 grudnia 2000 r.

o Inspekcji Handlowej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Inspekcja Handlowa, zwana dalej „Inspekcją”, jest organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa.

2. Ustawa reguluje zadania i organizację Inspekcji, prawa i obowiązki przedsiębiorców, zasady postępowania organów Inspekcji oraz prawa i obowiązki pracowników Inspekcji.

3. Do postępowania przed organami Inspekcji w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospo-

darczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193),

2) produkcie — należy przez to rozumieć dostarczaną przez przedsiębiorcę, zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie, rzecz ruchomą przeznaczoną do użytku konsumentów lub nadającą się do takiego użytku; produktem jest zarówno rzecz nowa, jak i używana lub naprawiana bądź regenerowana; w rozumieniu ustawy produktem nie są jednak rzeczy używane wprowadzane na rynek jako antyki albo rzeczy wymagające naprawy lub remontu przed użyciem, jeżeli dostarczający powiadomił konsumenta o właściwościach rzeczy,

3) usługach — należy przez to rozumieć czynności świadczone przez przedsiębiorców na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej lub zbiorowej,

4) dokumentach normalizacyjnych — należy przez to rozumieć normy i specyfikacje techniczne ustalają-

- ce zasady, wytyczne lub charakterystyki odnoszące się do różnych rodzajów działalności lub jej wyników oraz środki i kryteria sprawdzania zgodności z nimi produktów i usług,
- 5) jakości — należy przez to rozumieć ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta,
 - 6) konsumencie — należy przez to rozumieć osobę, która zawiera umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio niezwiązanym z działalnością gospodarczą,
 - 7) kontroli — należy przez to rozumieć zespół czynności wykonywanych w toku postępowania kontrolnego w celu realizacji zadań i kompetencji określonych w ustawie lub w przepisach odrębnych,
 - 8) kontrolowanym — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, którego działalność jest kontrolowana,
 - 9) zabezpieczeniu — należy przez to rozumieć czynności wykonywane w celu zachowania w niezmiennym stanie rzeczy lub dokumentów objętych kontrolą albo w celu zabezpieczenia nienaruszalności pomieszczeń kontrolowanego i środków przewozowych,
 - 10) inspektorze — należy przez to rozumieć pracownika Inspekcji upoważnionego do przeprowadzenia kontroli,
 - 11) przedstawicielu — należy przez to rozumieć osobę uprawnioną do reprezentowania kontrolowanego lub przez niego zatrudnioną przy wykonywaniu czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Art. 3. 1. Do zadań Inspekcji należy:

- 1) kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów odrębnych w zakresie produkcji, handlu i usług,
- 2) kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, z zastrzeżeniem ust. 2, w tym w zakresie oznakowania i zafaszowań, oraz kontrola usług,
- 3) podejmowanie mediacji w celu ochrony interesów i praw konsumentów,
- 4) organizowanie i prowadzenie stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 5) prowadzenie poradnictwa konsumenckiego,
- 6) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów i w obrocie hurtowym oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych i używek określonych w przepisach odrębnych.

Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) przedsiębiorców działających na terenach zamkniętych, podlegających ministrowi właściwemu do

- 2) spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Sprawiedliwości,
- 3) przedsiębiorców produkujących energię lub prowadzących hurtowy i detaliczny handel energią,
- 4) przedsiębiorców produkujących paliwa,
- 5) banków oraz prowadzonej przez nie działalności bankowej,
- 6) ubezpieczeń oraz działalności ubezpieczeniowej,
- 7) usług pocztowych i telekomunikacyjnych,
- 8) usług pośrednictwa finansowego,
- 9) usług informatycznych,
- 10) usług naukowo-badawczych,
- 11) usług w zakresie ochrony zdrowia i opieki społecznej.

Rozdział 2

Organizacja Inspekcji

Art. 5. 1. Zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „Głównym Inspektorem”,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji handlowej wchodzącej w skład zespołu administracji rządowej w województwie.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia Główny Inspektor.

Art. 6. 1. Inspekcja podlega Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Zastępców Głównego Inspektora, na wniosek Głównego Inspektora, powołuje i odwołuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 7. 1. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspekcji przy pomocy Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

2. Główny Inspektorat jest jednostką budżetową.

3. Organizację Głównego Inspektoratu określi statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

4. Statut Głównego Inspektoratu, o którym mowa w ust. 3, powinien określać w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w skład Głównego Inspektoratu.

Art. 8. 1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda za zgodą Głównego Inspektora.

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora.

3. Wojewódzki inspektor kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

4. Wojewódzki inspektorat jest jednostką budżetową.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów.

6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w skład wojewódzkich inspektoratów i ich delegatur.

Art. 9. 1. Organy Inspekcji wykonują zadania określone w ustawie na podstawie okresowych planów kontroli; mogą też podejmować kontrole nieplanowane, jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub interes gospodarczy państwa.

2. Główny Inspektor może, na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub z własnej inicjatywy, zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie dodatkowej kontroli, jeżeli jest to niezbędne do zbadania zjawisk lub procesów gospodarczych zachodzących na rynku.

3. Główny Inspektor opracowuje kierunki działania Inspekcji oraz okresowe plany kontroli o znaczeniu krajowym, zatwierdzane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. Wojewódzki inspektor ustala plany pracy uwzględniające kierunki działania i plany, o których mowa w ust. 3, oraz potrzeby określone przez wojewodę.

Art. 10. Do zakresu działania Głównego Inspektora należy w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie kontroli o znaczeniu krajowym,
- 2) sprawowanie kontroli realizacji przez wojewódzkich inspektorów zadań i kompetencji określonych w ustawie i przepisach odrębnych,
- 3) wydawanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitość postępowania Inspekcji oraz nadzór nad ich realizacją,
- 4) organizowanie szkolenia inspektorów,
- 5) opracowywanie projektów aktów prawnych regulujących problematykę należącą do zakresu działania Inspekcji,
- 6) dokonywanie dla potrzeb organów administracji rządowej analiz i ocen funkcjonowania rynku oraz stanu ochrony interesów i praw konsumentów,
- 7) sygnalizowanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów potrzeby zmian przepisów

prawa regulujących zasady prowadzenia działalności gospodarczej oraz ochrony interesów i praw konsumentów,

- 8) prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji,
- 9) współpraca z zagranicznymi służbami kontrolnymi o podobnym charakterze,
- 10) sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Inspekcji i przedkładanie ich Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 11) wykonywanie zadań i kompetencji określonych w przepisach odrębnych.

Art. 11. 1. Do zakresu działania wojewódzkich inspektorów należy wykonywanie zadań i kompetencji określonych w art. 3 ustawy lub w przepisach odrębnych, a także sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Inspekcji i przedkładanie ich Głównemu Inspektorowi i wojewodom.

2. Wojewódzki inspektor prowadzi listę rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług.

3. Rzeczoznawcy, o których mowa w ust. 2, są powołani do wydawania opinii o jakości produktów lub usług na zlecenie konsumenta, przedsiębiorcy, stałego polubownego sądu konsumenckiego, Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora, powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów albo organizacji społecznej, do której zadań statutowych należy ochrona konsumentów.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia list rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno określać w szczególności:

- 1) warunki i tryb wpisu na listę rzeczoznawców oraz skreślenia z niej rzeczoznawców,
- 2) tryb weryfikacji rzeczoznawców oraz nadzoru nad ich działalnością.

Art. 12. 1. Inspekcja współdziała z powiatowym (miejskim) rzecznikiem konsumentów, organami administracji rządowej i samorządowej, organami kontroli oraz organizacjami pozarządowymi reprezentującymi interesy konsumentów.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współdziałania organów Inspekcji z powiatowym (miejskim) rzecznikiem konsumentów oraz organami i organizacjami, o których mowa w ust. 1.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno określać zasady i formy współdziałania organów Inspekcji z podmiotami, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Postępowanie kontrolne

Art. 13. 1. Postępowanie kontrolne wszczyna i prowadzi inspektor na podstawie pisemnego upoważnie-

nia imiennego wydanego przez wojewódzkiego inspektora.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę,
- 2) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli,
- 3) dane identyfikujące kontrolowanego,
- 4) termin przeprowadzenia kontroli,
- 5) pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwienia albo utrudniania inspektorowi przeprowadzenia czynności kontrolnych.

Art. 14. Przed przystąpieniem do kontroli inspektor jest obowiązany okazać kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi legitymację służbową oraz upoważnienie imienne do przeprowadzenia kontroli.

Art. 15. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego oraz w miejscach i w czasie wykonywania jego działalności, w obecności kontrolowanego lub jego przedstawiciela, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane w siedzibie organu Inspekcji, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia okoliczności sprawy.

3. Przeprowadzający kontrole mają obowiązek przeprowadzać je w sposób sprawny i możliwie nie zakłócający funkcjonowania kontrolowanego.

Art. 16. 1. W toku postępowania kontrolnego inspektor w szczególności może:

- 1) badać akta, dokumenty, ewidencje i informacje w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela sporządzenia niezbędnych kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym,
- 2) dokonywać oględzin terenów, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych, produktów i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą,
- 3) badać przebieg określonych czynności,
- 4) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli,
- 5) żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych,
- 6) żądać od kontrolowanego oraz jego przedstawiciela udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli,
- 7) przesłuchiwać osoby w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne dla wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy,
- 8) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli,
- 9) zabezpieczać dowody, produkty, pomieszczenia i środki przewozowe,

10) pobierać nieodpłatnie próbki produktów do badań,

11) sprawdzić rzetelność obsługi poprzez dokonanie zakupu produktu lub usługi,

12) zbierać inne niezbędne materiały w zakresie objętym kontrolą.

2. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.

3. Zgodność kopii z oryginałami akt, dokumentów, ewidencji i informacji potwierdza kontrolowany lub jego przedstawiciel.

4. Produkt nabyty w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, podlega zwrotowi w toku kontroli, jeżeli jest w stanie nienaruszonym; należność za zwrócony produkt podlega zwrotowi.

5. Uzyskane w trakcie kontroli informacje dotyczące stosowanej przez kontrolowanego technologii lub stanowiące tajemnicę handlową są objęte tajemnicą służbową; nie dotyczy to informacji, których ujawnienie jest niezbędne ze względu na konieczność usunięcia zagrożeń związanych z produktem lub usługą.

Art. 17. 1. Inspektor jest uprawniony do wstępu oraz poruszania się w obiektach, pomieszczeniach i na terenie jednostki kontrolowanej za okazaniem legitymacji służbowej, bez obowiązku uzyskiwania przepustki przewidzianej w regulaminie wewnętrznym, oraz nie podlega rewizji osobistej.

2. Inspektor podlega przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązującym w jednostce kontrolowanej.

Art. 18. 1. Wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług bądź niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa.

2. Wojewódzki inspektor może upoważnić inspektora do wydania w jego imieniu w toku kontroli decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 19. 1. Wojewódzki inspektor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o jej pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

2. Na wniosek wojewódzkiego inspektora właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany do zapewnienia inspektorowi pomocy Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych.

Art. 20. 1. Ustalenia kontroli inspektor dokumentuje w protokole kontroli.

2. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu wnieść je na piśmie.

3. Wojewódzki inspektor jest obowiązany ustosunkować się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

Art. 21. W przypadku zabezpieczenia produktów, dokumentów i innych rzeczy, pobrania próbek, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębny protokół.

Art. 22. Pracownicy Inspekcji w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne uproszczone

Art. 23. Główny Inspektor lub wojewoda może zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli uproszczonej w celu zbadania występujących na rynku zagrożeń praw lub interesów konsumentów albo zagrożeń dla interesu gospodarczego państwa.

Art. 24. 1. Z przeprowadzonej kontroli uproszczonej inspektor sporządza raport służbowy.

2. W postępowaniu kontrolnym uproszczonym stosuje się przepisy art. 13, art. 14, art. 15, art. 16 ust. 1 pkt 1—6, ust. 2, 3 i 5 oraz art. 17.

Rozdział 5

Zabezpieczenie dowodów

Art. 25. 1. Wojewódzki inspektor może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny dla realizacji zadań kontroli.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają dokumenty, ewidencje, informacje oraz produkty i inne rzeczy, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, z wyłączeniem produktów łatwo psujących się lub ulegających innym szybkim zmianom biochemicznym.

3. Wojewódzki inspektor może upoważnić inspektora do wydania w jego imieniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art. 26. 1. Wojewódzki inspektor może, w drodze postanowienia, zabezpieczyć produkt w celu ustalenia jego rzeczywistej jakości, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jakość produktu nie odpowiada jakości deklarowanej przez producenta lub wymaganiom określonym w przepisach odrębnych albo dokumentach normalizacyjnych bądź produkt jest nieprawidłowo oznaczony. Przepis art. 25 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, uchyla się, jeżeli produkt został wyłączony z obrotu lub przeklasyfikowany albo uzyskał właściwą jakość.

Rozdział 6

Pobieranie i badanie próbek produktów

Art. 27. 1. Próbkę produktów pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę.

2. Próbkę produktów pobiera się w celu poddania badaniom, w ilościach i w sposób określony w przepisach odrębnych albo dokumentach normalizacyjnych, a w razie braku takiego określenia — w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań.

3. Pobranie próbki produktu stwierdza się poprzez sporządzenie protokołu.

4. Po przeprowadzeniu badań wykonujący badania sporządza sprawozdanie z badań.

Art. 28. 1. Równocześnie z pobraniem próbki produktu należy, z zastrzeżeniem ust. 3, pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę produktu z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna). Przepis art. 27 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Próbkę kontrolną jest przechowywana przez kontrolowanego do czasu jej zwolnienia przez wojewódzkiego inspektora, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu; w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu.

3. Próbkę kontrolnej nie pobiera się, jeżeli :

- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione z uwagi na wartość, rodzaj lub niewielką ilość produktu,
- 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu jest niemożliwe,
- 3) próbka produktu została poddana badaniom organoleptycznym w toku kontroli, chyba że wyniki tych badań uzasadniają podejrzenie, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa lub dokumentach normalizacyjnych albo jego jakość nie odpowiada jakości deklarowanej.

Art. 29. 1. Badania pobranych próbek produktów i próbek kontrolnych przeprowadzają, z zastrzeżeniem ust. 2, laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji.

2. W przypadku gdy laboratoria Inspekcji nie mogą wykonać badań, organ Inspekcji może zawrzeć umowę o wykonanie badań pobranej próbki z innym wyspecjalizowanym laboratorium.

3. Badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek lub z urzędu.

Art. 30. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych

w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia wojewódzkiemu inspektorowi kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

2. Do należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 31. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) tryb pobierania i badania próbek produktów,
- 2) wzór protokołu pobrania próbki produktu lub próbki kontrolnej,
- 3) sposób zabezpieczenia próbek produktów i próbek kontrolnych,
- 4) wzór sprawozdania z badań,
- 5) sposób postępowania z pozostałościami po próbkach,
- 6) sposób ustalania wysokości należności pieniężnych, o których mowa w art. 30 ust. 1, oraz ich uiszczenia.

Rozdział 7

Postępowanie pokontrolne

Art. 32. Jeżeli jest to niezbędne dla usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, wojewódzki inspektor wyda, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne. Kontrolowany jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zarządzenia.

Art. 33. 1. Wojewódzki inspektor kieruje do kontrolowanego lub jednostki nadrzędnej wystąpienie pokontrolne, informujące o innych stwierdzonych uchybieniach, zawierające wnioski o ich usunięcie.

2. Kontrolowany lub jednostka nadrzędna są obowiązani udzielić odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne w wyznaczonym terminie.

Art. 34. Wojewódzki inspektor na podstawie wyników postępowania kontrolnego kieruje wystąpienie pokontrolne do producenta lub importera produktów badanych w toku kontroli, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Przepis art. 33 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania organów Inspekcji, wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz tryb ich wydawania i wymiany.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) sposób dokumentowania wyników kontroli, a w szczególności wzory formularzy protokołów stosowanych w toku postępowania kontrolnego oraz przed polubownym sądem konsumenckim,

- 2) sposób zabezpieczania dowodów i produktów,
- 3) wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz tryb ich wydawania i wymiany.

Rozdział 8

Postępowanie mediacyjne

Art. 36. 1. Jeżeli przemawia za tym charakter sprawy, wojewódzki inspektor podejmuje działania mediacyjne w celu polubownego zakończenia sporu cywilnoprawnego między konsumentem a przedsiębiorcą.

2. Postępowanie mediacyjne wszczyna się na wniosek konsumenta lub z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

3. W toku postępowania mediacyjnego wojewódzki inspektor zapoznaje przedsiębiorcę z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz ewentualne propozycje polubownego zakończenia sporu.

4. Wojewódzki inspektor może wyznaczyć stronom termin do polubownego zakończenia sprawy.

5. Wojewódzki inspektor odstępuje od postępowania mediacyjnego, jeżeli w wyznaczonym terminie sprawa nie została polubownie zakończona oraz w razie oświadczenia co najmniej przez jedną ze stron, że nie wyraża zgody na polubowne zakończenie sprawy.

Rozdział 9

Stałe polubowne sądy konsumenckie

Art. 37. 1. Stałe polubowne sądy konsumenckie przy wojewódzkich inspektorach, zwane dalej „sądami”, tworzone są na podstawie umów o zorganizowaniu takich sądów, zawartych przez wojewódzkich inspektorów z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów lub przedsiębiorców oraz innymi zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności zasady pokrywania kosztów wynagrodzenia arbitrów oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem czynności arbitra.

3. Sądy rozpatrują spory o prawa majątkowe wynikłe z umów sprzedaży produktów i świadczenia usług zawartych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami na podstawie regulaminu.

4. Minister Sprawiedliwości określi, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacji i działania stałych polubownych sądów konsumenckich.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno określać w szczególności:

- 1) wewnętrzną organizację stałych polubownych sądów konsumenckich,

- 2) tryb funkcjonowania stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 3) czynności jurysdykcyjne i administracyjne stałych polubownych sądów konsumenckich i ich organów.

6. W postępowaniu przed sądami polubownymi w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Rozdział 10

Przepisy karne

Art. 38. Kto wbrew obowiązkowi nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 18 i art. 32, wydanych przez organ Inspekcji lub z jego upoważnienia przez inspektora, albo usuwa dowody lub produkty zabezpieczone w toku kontroli, podlega grzywnie w wysokości do 360 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 39. 1. Kto uniemożliwia albo utrudnia inspektorowi przeprowadzenie czynności kontrolnych, podlega karze aresztu do 30 dni albo grzywny w wysokości do 5 000 zł.

2. Kto wbrew żądaniu inspektora nie usuwa niezwłocznie uchybień porządkowych lub organizacyjnych stwierdzonych w toku kontroli, podlega karze grzywny w wysokości do 5 000 zł.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie ustawy pozostają w mocy odpowiednie przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami ustawy, jednak nie dłużej niż rok od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 41. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych.

Art. 42. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor przejmie z mocy prawa wojewódzkie laboratoria kontrolno-analityczne prowadzone dotychczas przez wojewódzkich inspektorów.

2. Pracownicy zatrudnieni w laboratoriach, o których mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy stają się pracownikami Głównego Inspektoratu.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przejęcia przez Głównego Inspektora laboratoriów, o których mowa w ust. 1.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) tryb przejęcia laboratoriów,
- 2) rodzaje przejmowanych składników mienia oraz etaty i środki finansowe niezbędne do prowadzenia tych laboratoriów.

Art. 43. Stałe polubowne sądy konsumenckie przy wojewódzkich inspektorach Inspekcji Handlowej zorganizowane na podstawie przepisów dotychczasowych stają się stałymi polubownymi sądami konsumenckimi w rozumieniu ustawy.

Art. 44. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 1958 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 105, poz. 1205).

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

26

USTAWA

z dnia 15 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Tworzy się następujące delegatury terenowe ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa:

- 1) Delegaturę w Białymstoku — dla województwa podlaskiego,
- 2) Delegaturę w Ciechanowie — dla województwa mazowieckiego,
- 3) Delegaturę w Gdańsku — dla województw: pomorskiego i warmińsko-mazurskiego,
- 4) Delegaturę w Katowicach — dla województwa śląskiego,